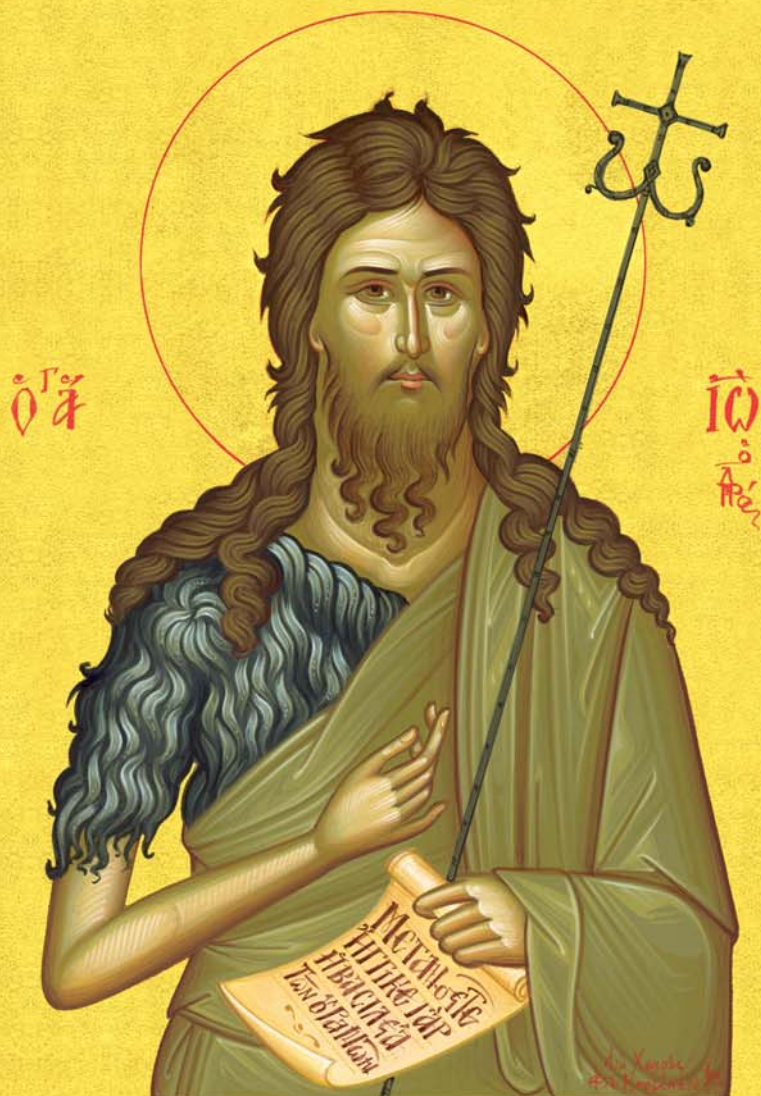

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Περιεχόμενα

- «Παγκόσμιος και υπεγκόσμιος Πανήγυρις»:
Έορτιον Μήνυμα ἐπὶ τοῖς Ἁγίοις Θεοφανίοις 1
- Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας
(Βαπτίσεις, Ἑορτές, Χειροτονίες, Χειροθεσίες) 2
- Ὑπαγωγή Κληρικῶν καὶ Ἱερῶν Μονῶν ἀπὸ τὴν Ἀγγλία
στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων 5
- Ἄγια Θεοφάνια 2007 8
- Συνεστίασις γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο Ἱεραποστολή 10
- Ἡ συγκρητιστικὴ ἀδελφοποίησις Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου
καὶ ἡ ἀντι-πατερικὴ στάσις τοῦ Ἁγίου Ὁρους 11
- «Ἐἶπε Γέρων» - Ἡ ἀλαξονεία καὶ ἡ ὑψηλοφροσύνη
ἐπισύρουν τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ 16
- Ἐνδιαφέρουσα ἐκδοσις στὴν ἀγγλικὴ

Ἐξώφυλλο:

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος καὶ Βαπτιστὴς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.
Φορητὴ Εἰκόνα, διὰ χειρὸς κ. Φιλίππου Μαρχοπούλου Ἀγιογράφου, 2005.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογία καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• Ἰδιοκτῆτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης – Διευθυντής:
Ἀρχιμανδρίτης Κυπριανὸς Ἀγιοκυπριανίτης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς:
210 2411380. • Telefax: 210 2411080. • E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org • Ἴστοςελίδα
στὸ Διαδίκτυο: www. synodinresistance.org • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Γ. Κουκουδάκης, Ζωοδόχου
Πηγῆς 91-93, τηλ.: 210 6461660. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ ἀποστέλλονται εἰς Ἱ.
Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 – 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

Παγκόσμιος καὶ ὑπερκόσμιος Πανήγυρις*

Φιλόχριστοι καὶ θεοφιλεῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοί·
Φωτόμορφα τέκνα τῆς Φωτοφόρου Ὁρθοδοξίας μας

Πανήγυρις παγκόσμιος, καὶ πάλιν σήμερον!
«Τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνοεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω
συνομιλεῖ»¹!

Πᾶσα ἡ κτίσις χορεύει μυστικῶς, διότι ἀποκαλύπτεται καὶ
διακηρύσσεται ἡ «Ἀρχαία Βουλή»² τοῦ Θεοῦ, ἡ «Εὐδοκία»³
τοῦ Φιλανθρώπου Πατρὸς.

Τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια, τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, τὰ
πάντα «ἀνακεφαλαιώνονται»⁴, καὶ συνενώνονται εἰς μίαν
ἁρμονικὴν ἐνότητα, ἐν τῷ Θεανδρικῷ Προσώπῳ τοῦ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ τὴν συνεργίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μετέχοντες εἰς τὴν παγκόσμιον καὶ ὑπερκόσμιον αὐτὴν Πανήγυριν, προσκυνοῦμεν
εὐγνωμόνως καὶ τὴν Ἁχραντον Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, τὴν «**Πύλιν τοῦ Οὐρανοῦ**»⁵
διὰ μέσου Αὐτῆς, «**πάντα τὰ καλὰ**»⁶ εἰς τὸν κόσμον: «ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, τὸ Φῶς ἐν
Ἰορδάνῃ»⁶ καὶ ἡμεῖς ἅπαντες ἐν τῷ Φωτὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος!

* * *

Φιλέορτον τῶν Ὁρθοδόξων σύστημα

Χαίρει καὶ ὑπερχαίρει ἡ Ἁγία Τριάς, διὰ τὸ Μέγα Μυστήριον τῆς θείας Ἐνανθρω-
πήσεως, τὸ ὁποῖον διατρανώνεται ἀποκαλυπτικῶς καὶ μεγαλοφώνως ἐν τοῖς ῥείθροις
τοῦ Ἰορδάνου σήμερον.

Ἀγάλλονται καὶ ὑπεραγάλλονται σήμερον Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι καὶ ὅλη ἡ Δημι-
ουργία, διότι εἰς τὸν βαπτιζόμενον καὶ μαρτυρούμενον Θεάνθρωπον δλέπουν τὴν
τελειώσιν καὶ τὴν **θέωσιν** καὶ τὴν **δόξαν** καὶ τὴν **μακαριότητα** αὐτῶν⁷.

Ἡ δὲ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου
Ἡμερολογίου, εὐχεται ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιᾶσει, νὰ φωτισθῇ ὁ κόσμος «**φωτισμὸν γνώσεως
καὶ εὐσεβείας διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος**»⁸, καὶ νὰ ἀναβαπτισθῇ εἰς
τὰ φωτοπάροχα Μυστήρια τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας, καὶ νὰ ἀνακαινισθῇ διὰ τῆς μετοχῆς
αὐτοῦ εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὥστε «**ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος**»⁹, νὰ
ἐκχέωνται συνεχῶς καὶ ἀφθόνως εἰς τὸ εὐσεβὲς Γένος μας καὶ εἰς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα.
Ἀμήν!

(*) Ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ κατὰ τὸν λαμπρὸν
εόρτασμὸν τῶν Ἁγίων Θεοφανίων εἰς Ὁρωπὸν Ἀττικῆς τὴν 6.1.2007 ἐκ.ἡμ.

1) Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, Πρόλογος. / 2) Πρβλ. Ἡσαίου κε' 1. / 3) Πρβλ. Ματθ. γ' 17, ιδ' 18, ις' 5·
Β' Πέτρ. α' 17. / 4) Πρβλ. Ἐφεσ. α' 10. / 5) Πρβλ. Γενέσ. κη' 17· Ἰεζ. μδ' 1. / 6) Πρβλ. Μηναίου,
Ἰανουάριος Δ', Ἐσπερινός, Εἰς τὸν Στίχον. / 7) Πρβλ. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Εἰς τὸ Β'
Πέτρ. α' 17. / 8) Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, Εἰσηγητικά. / 9) Πρβλ. Β' Κορινθ. ιγ' 13.

'Από την Ζωήν τῆς 'Εκκλησίας μας

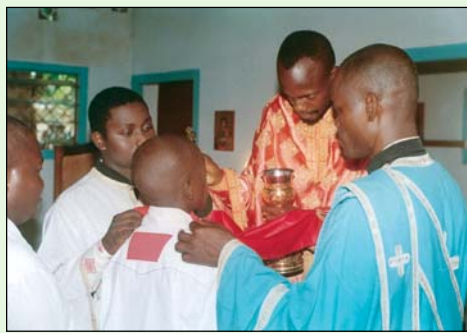
Βαπτίσεις ἐνηλίκων στὸ Κονγκό-Μπραζαβίλ

ΤΗΝ 4.11.2006, ἐτελέσθησαν στὸν ποταμὸ Κονγκὸ οἱ Βαπτίσεις ἐννέα ἐνηλίκων Κατηχομένων τῆς 'Ιεραποστολῆς μας στὸ Κονγκό-Μπραζαβίλ.

Τις Βαπτίσεις ἐτέλεσαν σύμφωνα μὲ τὴν Τάξιν τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας μας οἱ ὑπεύθυνοι 'Ιερεῖς τῆς 'Ιεραποστολῆς μας π. Ἐμμανουὴλ Μαμπιάλα καὶ π. Ἰωάννης Μπακαρίλα, ὑποβοηθούμενοι ἀπὸ τοὺς Διακόνους Λουκά καὶ Γεώργιο.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω Κληρικούς στὸν Ἱερό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου στὴν πρωτεύουσα Μπράζα, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας οἱ Νεοφώτιστοι συμμετεῖχαν τῶν θείων καὶ ἀχράντων Μυστηρίων.

Εἶθε νὰ παραμείνουν μέχρι τέλους Φωτόμορφα τέκνα τῆς 'Εκκλησίας, διαφυλάσσοντες τὴν καθαρότητα τοῦ χιτῶνος τῆς ψυχῆς των ἄσπιλη καὶ ἀδιάφθορη!

Χριστούγεννα στην Πιστόια της Ιταλίας

ΚΑΤΑ τὸν ἑορτασμό τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, σημειώθηκε ιδιαίτερα μεγάλη συρροή πιστῶν στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν τοῦ 20οῦ αἰῶνος στὴν Πιστόια τῆς Ἰταλίας.

Στὴν Θ. Λειτουργία, τὴν ὁποίαν ἐτέλεσε ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Λούνης κ. Σιλουανός, μαζί καὶ μὲ ἄλλους Κληρικούς, προσήλθαν τόσο πολλοὶ Ὁρθόδοξοι πιστοὶ διαφόρων ἐθνοτήτων (Ἕλληνες, Ρουμάνοι, Οὐκρανοὶ, Ρῶσοι, Ἀλβανοὶ κλπ.), ὥστε λόγω τοῦ ἀδιαχωρήτου κατέκλυσαν τόσο τὴν Ἑνοριακὴ Αἴθουσα, ὅσο καὶ τὴν ὁδὸ πρὸ τοῦ Ναοῦ!

Κατὰ τὴν διάρκεια δὲ τῆς ἐόρτιας αὐτῆς Μυσταγωγίας, ἐχειροθετήθη Ἀρχιδιάκονος ὁ ἀκούρατος καὶ δραστήριος Ἱεροδιάκονος Σιλουανὸς Ρίτσι, 65 ἐτῶν (!), ἀπὸ τὸ Μιλᾶνο, διωρισθεὶς ταυτοχρόνως καὶ ὡς βοηθὸς στὸ διοικητικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἐπισκοπῆς, συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχαία Τάξι τῆς Ἐκκλησίας.

Σουηδία: Ἑορτὴ Ἁγίου Νικολάου

ΤΗΝ 6.12.2006 ἐκ. ἡμ., ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης ἐλειτούργησε μετὰ τοῦ π. Ἀνδρέου Ὁκεροτρομι στὸ ἐορτάζον Ἱερὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Νικολάου, στὴν Ἱερά Μονὴ τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας στὴν Βίλμπεργκα τῆς Σουηδίας, ὅπου ἐφρουχάζει ἡ σεβαστὴ Γερόντισσα Φιλοθέη.

Σουηδία: Χειροτονία Διακόνου

ΤΗΝ 1.1.2007 ἐκ. ἡμ., ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης, μετὰ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ, ἐχειροτόνησε εἰς Διάκονο τὸν Ὑποδιάκονο Στέφανο Jaerpenberg, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης στὸ Βάμπεργκ τῆς Στοκχόλμης.

Ὁ νέος Διάκονος εἶναι σουηδικῆς καταγωγῆς, γεννήθηκε τὸ 1964, βαπτίσθηκε στὴν Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολή μας στὴν Σουηδία τὸ 1988, εἶναι ἔκτοτε πνευματικὸ τέκνο τοῦ Θεοφιλ. κ. Ἰωάννου, νυμφεύθηκε μὲ Ὁρθόδοξη Οὐκρανίδα τὸ 2003 καὶ θὰ διακονῇ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ὁ εὐλαβέστατος Διάκονος Στέφανος συμμετεῖχε, μαζί μὲ τὸν Θεοφιλ. κ. Ἰωάννη καὶ ἄλλους πιστοὺς ἐκ Σουηδίας, στὸν λαμπρὸ ἑορτασμὸ τῶν Ἁγίων Θεοφανίων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας στὸν Ὁρωπὸ Ἀττικῆς.

Χειροτονίες Πρεσβυτέρου και Διακόνου

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ Πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, 18.12.2006 ἐκ.ἡμ., ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς εἶχε τὴν μεγάλη εὐλογία νὰ ζήσει στιγμὲς ἰδιαίτερας πνευματικῆς ἐξάρσεως καὶ ἐν Χριστῷ χαρᾶς: δύο ἐνάρετα μέλη Τῆς ἀξιώθησαν τῆς Χειροτονίας τοῦ Πρεσβυτέρου καὶ τοῦ Διακόνου, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν Αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν γένει τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς.

Μὲ τὴν ἐντολὴ καὶ εὐλογία τοῦ συμπαρόντος καὶ συνευχομένου Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Καθηγουμένου μας κ. Κυπριανοῦ,

- ὁ μὲν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Χριστιανοπούλεως κ. Χρυσόστομος ἐχειροτόνησε Πρεσβύτερο τὸν μέχρι τώρα δεύτερο Ἱεροδιάκονο τῆς Μονῆς π. Ἰλαρίωνα, κατὰ κόσμον Σπυρίδωνα Γιατρᾶ, 34 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος μονάζει εἰς Αὐτὴν ἀπὸ πενταετίας καὶ εἶχε δεχθῆ τὸν πρῶτο βαθμὸ τῆς Ἱερωσύνης ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Κυπριανὸ κατὰ τὴν 28.7.2003 ἐκ.ἡμ.,

- ὁ δὲ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος ἐχειροτόνησε Διάκονο τὸν νεόκουρο Μοναχὸ Κάλλιστο, κατὰ κόσμον Κωνσταντῖνο Νταλαγεῶργο, 36 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος προσῆλθε στὴν Μονὴ τὸν Ἰούλιο τοῦ 2005, διῆλθε εὐδοκίμως τὸ στάδιο τῆς Μοναχικῆς δοκιμασίας του καὶ ἐκάρη Ρασοφόρος Μοναχὸς κατὰ τὴν 16.12.2006 ἐκ.ἡμ.

Στὴν Θεία Λειτουργία συμμετεῖχε καὶ ὁ ἐκ Πιστοίας Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Λούνης κ. Σιλουανός, Ἐξάρχος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων στὴν Ἰταλία, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἐκήρυξε ἐμπνευσμένως ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου τῆς ἡμέρας.

Παρέστη μεγάλο πλῆθος εὐσεβῶν προσκυνητῶν, τὸ ὁποῖο συμμετεῖχε στὴν πνευματικὴ αὐτὴ εὐφροσύνη τῆς Ἀδελφότητος, διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τοῦ ἐγκαρδίου καὶ ἠχηροῦ «Ἄξιοι!».

Ἡ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα Πανσθενουργὸς Θεία Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶθε νὰ ἐνισχύ τοὺς χειροτονηθέντας Ἀδελφούς π. Ἰλαρίωνα Ἱερομόναχο καὶ π. Κάλλιστο Ἱεροδιάκονο στὰ νέα ἱερά καὶ ὑψηλά καθήκοντά τους, ὥστε νὰ ἐπιτελοῦν αὐτὰ ἀκατακρίτως, μὲ Ἐκκλησιαστικὸ καὶ Μοναχικὸ φρόνημα ὑπακοῆς, ταπεινώσεως καὶ ἀγάπης, γιὰ νὰ ἀξιοθοῦν τῆς οὐρανοῦ ἀντιμισθίας παρὰ τοῦ Ἐλεήμονος καὶ Δικαίου Κριτοῦ τῶν ἀπάντων Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ύπαγωγή Κληρικῶν καὶ Ἱερῶν Μονῶν ἀπὸ τὴν Ἀγγλία στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων

ΤΗΝ 28.12.2006 ἐκ.ήμ., διὰ καταθέσεως σχετικῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Κυπριανό, ἐγίνε ἀποδεκτὴ ἡ Αἴτησις ὑπαγωγῆς στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀλεξίου Ροβjoy καὶ τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀνδρώας Μονῆς τοῦ Ἁγίου Βασιλομάρτυρος Ἐδουάρδου στὸ Brookwood τῆς Ἀγγλίας.

Μαζὶ μὲ τὸν π. Ἀλέξιο ἐγίναν δεκτοὶ καὶ ὅσοι εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καθοδήγησί του, ἦτοι ὁ Ἱερεὺς π. Στέφανος Fretwell, ὁ Ἱεροδιάκονος Σάββας, ἡ Ἱερὰ Γυναικεία Ρωσικὴ Μονὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὸ Λονδίνο, ὑπὸ τὴν Γερόντισσα Βικεντία, ὡς καὶ ἡ Ἱεραποστολικὴ Κοινότης τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου στὴν νῆσο Wight.

Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀλέξιος προσῆλθε στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὴν Φυλὴ κατὰ τὴν ἐβδομάδα μετὰ τὰ Χριστούγεννα, προκειμένου νὰ παραλάβῃ τὸ ἐπίσημο ἔγγραφο τῆς ὑπαγωγῆς του, ὡς καὶ Ἱερὰ Ἀντιμῆσια καὶ Ἅγιο Μύρο.

Ὁ π. Ἀλέξιος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ προέρχονται ἀπὸ τὴν πρώην Ἀδελφὴ Ἐκκλησία τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς, ἡ ὁποία ὡς γνωστόν, ἐγκαταλείψασα πλήρως τὴν ἀπὸ δεκαετιῶν Ὁμολογιακὴ στάσι της, ἔχει ἤδη ἀποφασίσει ἐπίσημος τὴν ἔνωσί της, κατὰ τὸν ἐρχόμενο Μάιο, μετὰ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας.

Τὸ γεγονός τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ π. Ἀλεξίου στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων, προεκάλεσε «θόρυβον», ὁ ὁποῖος ἀνάγκασε αὐτὸν νὰ κυκλοφορήσῃ μίαν «Δήλωσι» (2/15.1.2007), τὴν ὁποίαν δημοσιεύουμε αὐτοῦσια ἐν μεταφράσει ἐκ τῆς ἀγγλικῆς, πρὸς διασάφισιν τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ διαθήματος:

ΜΕ ΤΡΟΠΟΥΣ, οἱ ὁποῖοι ἐκφεύγουν τῆς κατανοήσεώς μας, τὰ νέα περὶ τῆς ὑπαγωγῆς τῆς Ἀδελφότητός μας ὑπὸ τὸ ὠμοφόριον τοῦ Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων Ἑλλάδος, διεδόθησαν καὶ διάφορες γνῶμες ἔχουν ἤδη κυκλοφορήσει εὐρέως στὸ παγκόσμιο διαδίκτυο. Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, νομίζουμε ὅτι πρέπει νὰ προδοῦμε σὲ μίαν σύντομην ἐνημερωτικὴν δήλωσιν.

Στὴν πραγματικότητα, τρεῖς Κοινότητες, οἱ ὁποῖες ἀνήκαν στὴν Ρωσικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Διασπορᾶς (ΡΟΕΔ), ἔχουν ὑπαχθῆ στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων:

α) Ἡ Γυναικεία Μονὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στὸ Λονδίνο, ἡ ὁποία ἐθεμελιώθη ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Σαγγᾶς τὸ 1954 καὶ μέχρι τοῦ 1999 ἦτο ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καθοδήγησι τῆς ἀειμνήστου Γεροντίσσης Ἐλισάβετ (Ἀμπένοδας).

β) Ἡ Ἀδελφότης τοῦ Ἁγίου Ἐδουάρδου, ἡ ὁποία ἐθεμελιώθη τὸ 1984 μὲ τὴν εὐλογία τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Νέας Ὑόρκης καὶ Ἀνατολικῆς Ἀμερικῆς Φιλαρέτου, τότε Πρωθιεράρχου τῆς ΡΟΕΔ.

γ) Ἡ ἀρτιούστατος Ἱεραποστολικὴ Κοινότης τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου στὸ Ρύντ, στὴν νῆσο τοῦ Wight.

✠ Οἱ λόγοι, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ἐγκαταλείψαμε τὴν Ἐκκλησία τῆς Διασπορᾶς συνωψίσθησαν σὲ μία ἐπιστολή, τὴν ὁποίαν ἔγραψα τὴν 13η Δεκεμβρίου (ν.ή.) τοῦ ἀπελθόντος ἔτους: «Ἐνσυνειδήτως, τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος ἀδυνατοῦν νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν παροῦσα προσέγγισι (Διασπορᾶς-Μόσχας). Τὸ θέμα τοῦ Σεργιανισμοῦ δὲν φαίνεται νὰ ἔχη ἀντιμετωπισθῆ ἱκανοποιητικά, ἢ δὲ ἀνάμειξις τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας στὸν Οἰκουμενισμὸ φαίνεται ἀνύξανομένη, ἂν καὶ ἔχουν προβῆ σὲ κάποιες παραχωρήσεις [ὀρθόδοξον ὁμολογίας] στὰ χαρτιά. Πλέον θεμελιωδῶς, ἡ ἀποδοχή μας αὐτοῦ τοῦ εἴδους τῆς προσεγγίσεως ἀπαιτεῖ ἀπὸ ἡμᾶς νὰ ἀποδεχθοῦμε, ὅτι τὸ Πατριαρχεῖο εἶναι, καὶ ἦταν γιὰ δεκαετίες, ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας, κάτι τὸ ὁποῖο δὲν ἔχουμε διδαχθῆ. Δύναται βεβαίως νὰ ἰσχυρισθῆ κάποιος ὅτι τὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας εἶναι ἡ *de facto* Ἐκκλησία στὴν Ρωσία, ὅτι εἶναι θεμελιωμένη, ἀκόμη ὅτι εὐρίσκεται σὲ ἀνθησι: ἐν τούτοις, γιὰ πολλοὺς λόγους, ἡ κανονικὴ βάση αὐτῆς δὲν εἶναι τόσο σταθερὰ ὅπως ἦταν αὐτὴ τῆς ΡΟΕΔ μέχρι προσφάτως, ὅποτε ἡ τελευταία ἀπεφάσισε νὰ ἐπιτρέψῃ αὐτὴ (δηλ. ἡ κανονικὴ τῆς βάση) νὰ ἀμφισβητηθῆ».

Ἐχοντες σκεφθῆ καὶ προσευχηθῆ σχετικὰ μὲ τὸ δίλημμά μας καὶ γράψει στοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς τῆς ΡΟΕΔ, δίχως νὰ λάβουμε οὐσιαστικὰς ἀπαντήσεις, ἀρχίσαμε ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας νὰ ἀλληλογραφοῦμε μὲ τὸν Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο τῆς Συνόδου τῆς Φυλῆς. Τὴν 23η Δεκεμβρίου/5η Ἰανουαρίου, ἔγραψα στὸν Ἀρχιεπίσκοπο (Βερολίνου καὶ Γερμανίας) κ. Μάρκο, ἐκζητῶν Ἀπολυτήριο Γράμμα πρὸς ἐνωσίον μου μὲ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀπήντησε τὴν 9η Ἰανουαρίου, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκδώσῃ ἕνα τέτοιο γράμμα, λέγων: «ἀδυνατῶ νὰ ἐκδώσω τέτοιο Ἀπολυτήριο Γράμμα, διὰ

τοῦ ὁποίου νὰ συμφωνῶ ὅτι τοποθετεῖσθε ἐκτὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας». Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων ἦταν ἐπὶ πολλὰ ἔτη μία Ἀδελφὴ Ἐκκλησία τῆς ΡΟΕΔ, δὲν ὑπάρχει δὲ μαρτυρία ὅτι Αὐτὴ ἄλλαξε τὴν ὁμολογιακὴ τῆς πορεία, ἢ ἀπάντησις αὐτὴ φάνηκε σὲ μᾶς ὅτι ἔπασχε ἀπὸ ἔλλειψι θεμελιώσεως καὶ πνευματικῆς σοβαρότητος.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἐδουάρδου Ἀγγλίας.

Τὴν 28η Δεκεμβρίου/10η Ἰανουαρίου, ἡ Γερόντισσα Βικεντία καὶ ἡ Ἀδελφότητά της, ὁ π. Στέφανος Fretwell καὶ ἐγὼ ἐγίναμε δεκτοὶ ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Κυπριανὸ στὴν πνευματικὴ καὶ ἀρχιερατικὴ του φροντίδα.

Ἐγραψα στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Μάρκο, ἐξηγῶν εἰς αὐτὸν γιατί ἐν πληρεῖ συνειδήσει ἀναγκασθήκαμε νὰ προδοῦμε στὴν κίνησι αὐτῇ.

«Σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ γιὰ τὴν ἐπιστολή σας τῆς 27ης Δεκεμβρίου 2006/9ης Ἰανουαρίου 2007. Ἐκτιμοῦμε τὸ ὅτι δὲν δύνασθε νὰ παράσχετε στὶς Κοινότητές μας εὐλογία, προκειμένου νὰ ἀναζητήσωμε προστασία ὑπὸ τὸ ὠμοφύριον τοῦ Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ, ἀλλὰ σᾶς εὐχαριστοῦμε διότι, τοῦλάχιστον, μᾶς ἀφήνετε τὴν θύρα ἀνοικτὴ νὰ ἐξέλθωμε, καὶ δὲν μᾶς ἀπαγορεύετε νὰ πράξωμε τοῦτο.

Προσωπικά, δὲν κατανοῶ τὴν ἐνστασί σας, ὅτι τοποθετούμενοι ὑπὸ τὴν Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων θὰ τοποθετήσωμε ἑαυτοὺς ἐκτὸς Ἐκκλησίας. Ἕνας ἀπὸ

τοὺς ἀποφασιστικοὺς παράγοντες γιὰ νὰ προδοῦμε εἰς αὐτὸ ἦταν, ὅτι μέχρι προσφάτως αὐτοὶ ἀποτελοῦσαν Ἀδελφὴ Ἐκκλησία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, ὅτι ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων τῆς ΡΟΕΔ, ἐκδῶσασα τὰ Πρακτικὰ τῆς Συνεδρίας τῆς 28ης Ἰουνίου/11ης Ἰουλίου 1994, ἐδήλωνε εἰς αὐτὰ ὅτι ἡ Σύνοδος τοῦ Μητροπολίτου Κυπριανοῦ διακρατεῖ ἐξ ὀλοκλήρου τὶς ἴδιες ἐκκλησιολογικὲς καὶ δογματικὲς ἀρχὲς ὡς τῆς ἡμετέρας Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς”, καὶ ὅτι σεῖς ὁ ἴδιος ἐπαινεῖσατε τὴν μαρτυρία τῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων ὅταν μᾶς ἐπισκεφθήκατε, ὀλίγον μετὰ τὴν ἐπίσκεψί σας στὴν Φυλὴ, κατὰ τὶς προσπάθειές σας νὰ ἐπιλύσετε τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα προέκυψαν ὅταν ἡ Σκήπη τοῦ Προφήτου Ἠλία στὸν Ἀθῶνα ἠρπάγη ἀπὸ ἐμᾶς...

Θὰ ἤθελα καὶ πάλι νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τὴν φροντίδα σας κατὰ τὸ παρελθόν, καὶ νὰ ἐκφράσω τὸν πόνο μας, ὅτι ἐν πλήρει συνειδήσει ἀδυνατοῦμε νὰ ἀκολουθήσωμε τὴν Σεβασμιότητά σας καὶ αὐτοὺς μαζί με σᾶς στὴν ἔννοια με τὴν

παροῦσα διοίκησι τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας. Δὲν αἰσθανόμεθα κάποια θριαμβευτικότητα γιὰ τὴν κίνησι αὐτή, παρὰ μία θλίψι ὅτι ἡ Ἐκκλησία, τὴν ὁποῖαν προσπαθήσαμε πιστῶς νὰ ὑπηρετήσωμε ἐπὶ ἔτη, ἀλλάξε τὴν πορεία της τόσο, ὥστε ἀδυνατοῦμε νὰ τὴν ἀναγνωρίζωμε».

Ἐλπίζω, ὅτι αὐτὴ ἡ Δῆλωσις νὰ σᾶς βοηθήσῃ νὰ κατανοήσετε τὴν κατάστασί μας καὶ τοὺς λόγους τοῦ διαβήματός μας. Δὲν ἐπιθυμοῦμε νὰ προτρέψωμε τοὺς ἄλλους νὰ μᾶς ἀκολουθήσουν, ἂν νομίζουν ὅτι ἡ παροῦσα ἐπιλογή μας εἶναι λανθασμένη, οὔτε ἐπιθυμοῦμε νὰ εἰσέλθωμε σὲ πολεμικὴ μὲ κανέναν, ἀλλὰ ἐλπίζομε καὶ προσευχόμεθα ὅτι, παρὰ τὴν ἀνάξια διακονία μας, ὁ Καλὸς Ποιμὴν θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ τρέφῃ τὸ Ποίμνιο καὶ νὰ φροντίζῃ γι' αὐτό, τὸ ὁποῖο ἐνεπιστεύθη εἰς ἡμᾶς, καὶ γιὰ ὅσους μᾶς ἀκολουθοῦν.

Ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Σωτῆρος καὶ Εὐεργέτου ἡμῶν,

ὁ ἁμαρτωλὸς μοναχὸς καὶ ἀνάξιος πρεσβύτερος,

Ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξιος.

* * *

• Ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀλέξιος, ἀγγλικῆς καταγωγῆς, γεννήθηκε στὴν Ἀγγλία τὸ 1946. Μετὰ τὶς ἀνώτερες σπουδές του, ἐργάστηκε σὲ διάφορες θέσεις. Ἐγίνε Ὁρθόδοξος στὸ Λονδίνο τὸ 1967 στὴν Ρωσικὴ Ἐκκλησία τῆς Διασπορᾶς. Τὸ ἐπόμενο ἔτος ἔγινε Δόκιμος Μοναχὸς ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ρίτομοντ καὶ Βρετανίας Νικόδημο. Τὸ 1970 μετέβη στὶς Η.Π.Α. γιὰ νὰ σπουδάσῃ στὸ Θεολογικὸ Σεμινάριο τῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος στὸ Τζόρντανβιλ τῆς Νέας Ὠρκῆς. Τὸ 1971 εἰσήχθη στὴν Ἱερὰ Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Βοστώνη, ὅπου καὶ ἐκάθη Μοναχὸς κατὰ τὸ 1974. Χειροτονήθηκε Διάκονος τὸ 1975 καὶ Πρεσβύτερος τὸ 1976 ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Φιλάρετο, Πρωθιεράρχη τῆς ΡΟΕΔ, καὶ ἔλαβε τὸ ὄφρῆκιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ἀπὸ τὸν ἴδιο ἀγιώτατο Μητροπολίτη. Ἀπὸ τὸ 1982 προΐσταται τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Ἁγίου Ἐδουάρδου στὴν Ἀγγλία καὶ ἦταν ὑπεύθυνος γιὰ τὶς ἀγγλόφωνες Κοινότητες τῆς ΡΟΕΔ στὴν Ἀγγλία. Ἐκδίδει ἀπὸ πολλὰ ἔτη τὸ οἰκοδομητικὸ μηνιαῖο περιοδικὸ «Ὁ Ποιμὴν» (The Shepherd). Διακρίνεται δὲ γιὰ τὴν πνευματικὴ του κατάρτισι, τὸ ταπεινὸ φρόνημα καὶ τὸν ἱεραποστολικὸ ζῆλο. Ὁ Θεὸς νὰ στερεώῃ αὐτὸν καὶ ὅσους ὑπάγονται στὴν πνευματικὴ του καθοδήγησι στὴν Ὁρθόδοξη Ὁμολογία καὶ Ζωή!

ΜΕ τὴν Χάρι τῆς Ἁγίας Τριάδος, τὴν Παρασκευὴν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῖου Ἡμεροῦ ἱεροπρέπεια τὰ Ἅγια Θεοφάνια στὸν Ὁρωπὸ Ἄττικῆς.
Ἡ ἱερά Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ στὴν ἱερά Συνόδου, τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη Ὁρωπῆς Ἐόρτιο Μήνυμα.

Συμμετείχε, ὅπως πάντοτε, μεγάλο πλῆθος εὐσεβῶν Πατριδῶς μας, ἐνῶ Κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ἀπὸ τὴς Η.Π.Α. προσέδωσαν διορθόδοξο χαρακτῆρα στὴν μεγάλην.

Στὸν περιλαμπρο ἑορτασμὸ ἔλαβαν μέρος ἐπὶ τὰ ἀπὸ τὴν Ρουμανία οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι τῆς χώρας αὐτῆς Σουτσεάβας κ. Σωφρόνιος, Μποτοῦ ἀπὸ τὴν μακρυνὴ Αὐστραλία ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος ἀπὸ τὴν χώρα μας οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι Χριστιανῶν ἀπὸ τὴν Στοκχόλμη τῆς Σουηδίας ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος καὶ ὁ Ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀκάκιος. Ἐπίσης, συμμετείχαν Κληρικοὶ ἀπὸ τὴς Ἐνορίες Κωνσταντινουπόλεως Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν.

Στὴν καθιερωμένη, καὶ ὅπως πάντοτε ἐντυπωσιαστικὴ ἑορτή, ἔξενη ὡς τὴν νέα προβλήτα τοῦ Ὁρωποῦ καὶ καὶ παραδοσιακῆς ἐνδυμασίης, λάβαρα καὶ σημαίης, καθὼς καὶ τὸν ἑορτασμὸν.

Στὴν ἐξέδρα τοῦ Ἀγιασμοῦ ἔλαβαν τιμητικὴ θεὰ Βουλευταὶ Ἀττικῆς κ.κ. Ἀθανάσιος Μπούρας καὶ Γεωργίου Λεωνίδας Κουρῆς, οἱ πολιτευταὶ περιφερείας Ἀττικῆς κ.κ. οἱ Ἀντινομάρχαι Ἀνατ. Ἀττικῆς κ. Χάρης Δαμάσκος Ὁρωπῶν κ. Γεώργιος Γαβριὴλ καὶ Φυλῆς κ. Δημήτριος Σταμάτιος Ἀβράμης, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ὁρωπῆς κ. Πρὸεδρος τῆς Κοινότητος Συκαμίνου κ. Θωμᾶς Ραφαήλ, ὁ Πρὸεδρος τῆς Κοινότητος Συκαμίνου κ. Θωμᾶς Ραφαήλ, Διοικητῆς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἄνω Λιοσίων κ.κ. τοπικῶν φορέων.

Θεοφάνια 2007

η, 6.1.2007 εκ.η.μ., ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ἱεροσολιμῶν, ἐώρτασε μὲ τὴν δέουσα ἐκκλησιαστικὴ τάξι καὶ ἀσφάλει.

Ἡ ἐπισημὴ προβλήτα τοῦ Ὁρωπού, ἐτελέσθη ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Ἱεραίας Συνόδου καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανό, ὁ ὁποῖος ἀπήύθυνε καὶ σύντομο ἔκθετόν.

Ἡ ἐπισημὴ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν Ἀττικὴ καὶ ἄλλες περιοχὰς τῆς Ἑλλάδος, τὴν Ρουμανία, τὴν Σουηδία, τὴν Αὐστραλία καὶ τὴν Γαλλία, ἐπὶ τὴν αὐτὴ Ἑορτή.

Ἡ ἐπισημὴ ἀκόμη Ἀρχιερεῖς:

Ἡ ἐπισημὴ Ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, τῆς Ἱεραίας Συνόδου καὶ Φυλῆς κ. Ἰωσήφ καὶ Πλοεστίου κ. Ἀντώνιος,

Ἡ ἐπισημὴ Ἱεραίας Συνόδου καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ. Χρυσόστομος,

Ἡ ἐπισημὴ Ἱεραίας Συνόδου καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος,

Ἡ ἐπισημὴ Ἱεραίας Συνόδου καὶ Μακαριοπόλεως κ. Ἰωάννης,

Ἡ ἐπισημὴ Ἱεραίας Συνόδου καὶ Ἰστανμπούλ κ. Ἰωάννης,

Ἡ ἐπισημὴ Ἱεραίας Συνόδου καὶ Ἰστανμπούλ κ. Ἰωάννης, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐξαρχίας τῆς Ἀμερικῆς,

Ἡ ἐπισημὴ Ἱεραίας Συνόδου καὶ Ἰστανμπούλ κ. Ἰωάννης, καὶ τὶς Ἱερὰς Μονὰς τῆς Ἱεραίας Συνόδου καὶ μεγάλος ἀριθμὸς ἐπισκόπων.

Ἡ ἐπισημὴ Ἱεραίας Συνόδου καὶ Ἰστανμπούλ κ. Ἰωάννης, λιτανευτικὴ πομπὴ ἀπὸ τὸν Καθεδρικό Ναὸ τῆς Ὁσίας τῆς Ἱεραίας Συνόδου καὶ Φυλῆς, ἀπὸ τὴν ἐπάνοδο, προηγούντο δεκάδες νέοι καὶ νέες μὲ ἄλματα, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Ἄνω Λιοσίων.

Ἡ ἐπισημὴ Ἱεραίας Συνόδου καὶ Ἰστανμπούλ κ. Ἰωάννης, ἐπίσης πολλοὶ ἐπίσημοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ: οἱ ἐπίσκοποι:

Ἡ ἐπισημὴ Ἱεραίας Συνόδου καὶ Ἰστανμπούλ κ. Ἰωάννης, ἐπίσης ἱερεῖς:

Ἡ ἐπισημὴ Ἱεραίας Συνόδου καὶ Ἰστανμπούλ κ. Ἰωάννης, ἐπίσης κ. Κωνσταντῖνα Τριλικὴ καὶ κ. Ἰωάννης Κασσαβός,

Ἡ ἐπισημὴ Ἱεραίας Συνόδου καὶ Ἰστανμπούλ κ. Ἰωάννης, ἐπίσης κ. Δυτ. Ἀττικῆς κ. Ἄγγελος Λιόσης, οἱ Δήμαρχοι:

Ἡ ἐπισημὴ Ἱεραίας Συνόδου καὶ Ἰστανμπούλ κ. Ἰωάννης, ἐπίσης κ. Ἰωάννης Μπουραϊμίης, ὁ Ἀντιδήμαρχος Φυλῆς κ. Ἰωάννης,

Ἡ ἐπισημὴ Ἱεραίας Συνόδου καὶ Ἰστανμπούλ κ. Ἰωάννης, ἐπίσης κ. Ἰωάννης Συμβουλίου Φυλῆς κ. Ἀναστάσιος Ἀραμπατζίδης,

Ἡ ἐπισημὴ Ἱεραίας Συνόδου καὶ Ἰστανμπούλ κ. Ἰωάννης, ἐπίσης κ. Ἰωάννης Πούσης μετὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. Καλαϊτζίδη, ὁ Ἰωάννης,

Ἡ ἐπισημὴ Ἱεραίας Συνόδου καὶ Ἰστανμπούλ κ. Ἰωάννης, ἐπίσης κ. Ἰωάννης Ἐμμανουὴλ Δασκαλάκης, καὶ ἄλλοι ἐκπρόσωποι Ἱεραίας Συνόδου καὶ Ἰστανμπούλ κ. Ἰωάννης.

Συνεστίαισις γιά τήν Ὁρθόδοξο Ἱεραποστολή

ΜΕ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τήν Κυριακή, 15/28.1.2007, στήν μεγάλη αἴθουσα τελετῶν τοῦ Ξενοδοχείου τῶν Ἀθηνῶν Νοβοτέλ, πραγματοποιήθηκε μέ ἐξαιρετική ὅπως πάντοτε ἐπιτυχία ἡ καθιερωμένη κατ' ἔτος ἐόρτια Συνεστίαισις γιά τοὺς φίλους καί συμπαραστάτας τοῦ ἐκτεταμένου ἀνά τήν ὑψηλὸν ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων, ὑπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ὁρωποῦ καί Φυλῆς κ. Κυπριανό.

Τὴν διοργάνωσι καί τὴν ἐπιμέλεια τῆς Συνεστίασεως, ἡ ὁποία ἀποβλέπει μὲν κυρίως στὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυσι τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ταυτοχρόνως καί μίαν λαμπρὰ ἐλληνορθόδοξο ἐκδήλωσι καί μαρτυρία, εἶχε καί πάλιν ὁ Σύλλογος τῶν Ἀθηνῶν «Ἁγιος Κυπριανός», ἐν συνεργασίᾳ μέ τὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

Τὸ πρόγραμμα, κατὰ βάσιν πνευματικὸ, ἀλλὰ καί ψυχαγωγικὸ/καλλιτεχνικὸ, περιελάμβανε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, Δημοτικὰ Παραδοσιακὰ τραγουδία καί ὀργανικοὺς σκοποὺς ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς πατρίδος μας, τὰ ὁποῖα ἀπέδωσε ἡ Χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καί Φυλῆς «Ἑλληνορθόδοξο Κληρονομία» καί ὀρχήστρα παραδοσιακῶν ὀργάνων μέ τὴν συμμετοχὴ τοῦ δεξιτέχνου τοῦ κλαρίνου κ. Ν. Φιλιππίδη καί τῶν συνεργατῶν του, οἱ ὁποῖοι ἐνθουσίασαν τὸ μεγάλο πλῆθος τῶν παρευρισκομένων. Ἰδιαιτέρως ἐντυπωσιακὴ ἦταν καί ἡ παρουσία μέ τὴν κρητικὴ λύρα του τοῦ κ. Ὁθωνος Μπικάκη.

Διεξήχθη λαχειοφόρος ἀγορὰ μέ πλούσια δῶρα.

Στὴν ἐπιτυχητὴ Συνεστίασι, στὴν ὁποίαν ὑπῆρξε μία ὄντως πρωτοφανὴς κοσμοσυρροή, παρέστησαν ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καί Φυλῆς κ. Κυπριανός, οἱ Βοηθοὶ του Ἐπίσκοποι Θεοφιλ. Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος καί Θεοφιλ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, Κληρικὸι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί πολλοὶ ἐπίσημοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καί ὁ Δήμαρχος Ἀχαρνῶν κ. Παναγιώτης Φωτιάδης, ὁ Δήμαρχος Φυλῆς κ. Δημήτριος Μπουραῖμης, ὁ Ἀντινομάρχης Ἀνατ. Ἀττικῆς κ. Νικόλαος Καντερές, ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος Δυτ. Ἀττικῆς κ. Σάββας Σάββας, ἡ Ἐπιλαχοῦσα Βουλευτὴς Περιφέρειας Ἀττικῆς κυρία Κωνσταντίνα Τριλίκη, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Φυλῆς κ. Ἀναστάσιος Ἀραμπατζίδης κ. ἄ.

Ἀποφθέγματα Γέροντος Γερμανοῦ Σταυροδουνιώτη

* Θέλεις νὰ ἐκδικηθῆς αὐτὸν ποὺ σὲ ἐβλαψε; Εὐεργέτησέ τον!

* Μὴ ἀπογοητεῦσαι, ὅσο κι ἂν σὲ πολεμοῦν τὰ πάθη σου καί οἱ ἁμαρτωλοὶ λογιμοῖ. Βάζε συνεχῶς καινούργια ἀρχή! Λέγε: «Ζῆ Κύριος, γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἀπελπίζομαι».

■ «Ἐν τῷ φρόνημα ἀποστρεφόμεθα, τούτους ἀπὸ τῆς κοινωνίας προσήκει φεύγειν» (Μ. Ἀθανάσιος)

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολὴ γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο κἀγὼ ὁ τάλας, δεδοικῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶν.

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ αἰρετικοῦ Παπισμοῦ συνιστᾷ διαστροφή τῆς Ὁρθοδόξου Ἀγιοπατερικῆς Παραδόσεως

Ἡ θεολογικὴ διάστασις τῶν δύο ἐπισήμων ἐπισκέψεων καὶ ἡ ἀνάδυσις τῆς «Ἐκκολλαπτομένης Νέας Ἐκκλησίας»

Ἡ συγκρητιστικὴ ἀδελφοποίησις Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου καὶ ἡ ἀντι-πατερικὴ στάσις τοῦ Ἁγίου Ὁρους

α. Τὸ συγκρητιστικὸ πλαίσιο

ΟΙ ΔΥΟ ἐπίσημες ἐπισκέψεις καὶ συναντήσεις τοῦ παρελθόντος διμήνου (29-30 Νοεμβρίου, 14-15 Δεκεμβρίου), ἦτοι τοῦ Πάπα Βενεδίκτου ΙΣΤ΄ στὸ Φανάρι καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου στὸ Βατικανό, ἔδωσαν τὴν εὐκαιρία στοὺς Ὁρθοδόξους Ἀντιοικουμενιστὰς ὅλου τοῦ φάσματος νὰ διαπιστώσουν ἐπὶ τέλους, βαθύτερα τώρα, τὸν τρόπο δράσεως τῶν Οἰκουμενιστῶν καὶ τῆς προωθήσεως τοῦ Συγκρητισμοῦ.

«Ἐν ὀνόματι τῆς οἰκουμενιστικῆς ἐνότητος καὶ ἀγάπης, καταπατοῦνται κατάφωρα καὶ ἀσύστολα θεσμοὶ αἰώνων. Παραθεωρεῖται ὡς ξεπερασμένο καὶ ἀναχρονιστικὸ τὸ ἱερὸ Πηδάλιο τῆς Ἐκκλησίας, διαγράφονται ἱεροὶ Κανόνες, ἀθετεῖται ἡ εὐαγγελικὴ γραμμὴ, τὴν ὁποία μὲ ἀκριβεία καὶ φόβο Θεοῦ ἀκολούθησαν οἱ ἅγιοι Πατέρες μας, καὶ ἐπιχειρεῖται ἡ “μετάθεσις ὁρίων”, τὰ

ὁποῖα ἐκεῖνοι ἔθεσαν καὶ ὑπερασπίσθηκαν μὲ θυσίαις, δάκρυ καὶ αἷμα»¹.

Ὁμολογεῖται ἀπὸ λίαν ἐπίσημα χεῖλη καὶ μὲ παρηρησία πλέον, ὅτι ὁ αἰρετικὸς Οἰκουμενισμὸς προωθεῖ ἓνα μοντέλο, τὸ ὁποῖο

«ἀνασταίνει τὸν σαρωτικὰ ἀπέλπιδα Συγκρητισμό· αὐτὸς θὰ ἀποτελεῖ τὴν βάση τῆς προσχεδιασμένης καὶ ἤδη ἐκκολλαπτομένης νέας ἐκκλησίας»¹.

Τὰ πρόσφατα γεγονότα τοῦ Φαναρίου καὶ τοῦ Βατικανοῦ ἐξετυλίχθησαν ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ συγκρητιστικοῦ πλαισίου, τὸ ὁποῖο -ὑπενθυμίζομε- ἔχει θεσμοποιηθῆ κατόπιν πανορθόδοξου συναιρέσεως ὑπὸ τῶν λεγομένων ἐπισήμων Δικαιοδοσιῶν ἢ Α΄ Πανορθόδοξος Διάσκεψις τῆς Ρόδου (1961) εἶχε ἀποφασίσει, ὡς γνωστόν,

«τὴν ἐν τῷ πνεύματι τῆς Πατριαρχικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920 παρουσίαν καὶ συμμετοχὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ Κινήσει»².

1. Στεργίου Ν. Σάκκου (Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης), «Ἐνωσις ἢ Ὑποταγή; - Διὰ μίαν νέαν Ἐκκλησίαν», ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1673/19.1.2007, σελ. 3 καὶ 4.

2. Βασιλείου Θ. Σταυρίδου - Εὐαγγελίας Α. Βαρέλλα, Ἱστορία τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, σελ. 366-367, Θεσσαλονίκη 1996.

☩ Δικαίως λοιπόν ἐχαρκτηρίσθησαν τὰ διαδραματισθέντα στὸ Φανάρι καὶ τὸ Βατικανὸ ὡς «σοβαρές, ἀθέμιτες καὶ ἀνήκουστες παραβάσεις»¹, οἱ ὁποῖες «ἀπάδουν πρὸς τὴν Παράδοση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» καὶ «ἐμβάλλουν σὲ ἀγωνία καὶ προβληματισμό, πληγώνουν καὶ σκανδαλίζουν τὸν πιστὸ λαό»¹.

Καὶ ὀρθότατα ἐπισημαίνεται, ὅτι ὁ σκανδαλισμὸς αὐτὸς εἶναι «μεγαλύτερος καὶ πιὸ ἐπικίνδυνος» ἀπὸ κάθε ἄλλον σκανδαλισμὸ, διότι

«ἐδῶ ἔχουμε ἀμβλυνση τοῦ ὀρθοδόξου αἰσθητηρίου τῶν πιστῶν, πού δὲν θεραπεύεται εὐκόλα»³.

Στὰ ὄρια τῆς «Ἐκκολαπτομένης Νέας Ἐκκλησίας» ἔχει υἱοθετηθῆ «ἡ χειρότερη ἐκκλησιολογικὴ πλάνη καὶ αἵρεση»:

«οἱ πιστοὶ ὅλων τῶν δογμάτων εἶναι ἀδελφοί, ἔχουν ἀγαστὲς σχέσεις συνεργασίας καὶ συναλληλίας μεταξύ τους»⁴.

6. «Ἐνίκησεν ὁ διάβολος, ἡ πλάνη καὶ ἡ αἵρεσις»

ΘΑ ΗΤΑΝ λοιπὸν ὀλέθριο λάθος νὰ θεωρηθοῦν τὰ διαμειφθέντα καὶ διαπραχθέντα στὸ Φανάρι καὶ τὸ Βατικανὸ μόνον ὡς «παραβάσεις», ἔστω καὶ ὑπερβολικὰ σοβαρές· τὸ πλέον σοβαρὸν καὶ ὄντως τραγικὸν εἶναι, ὅτι μέσω αὐτῶν ὁ κ. Βαρθολομαῖος καὶ ὁ κ. Χριστόδουλος μὲ ἐξαιρετικὴ ἐνάργεια καὶ ἐπισημότητα ἀνέδειξαν τὴν μὴ ὀρθόδοξη-πατερικὴ αὐτοσυνειδησία τους, ἀνεγνώρισαν de facto τὸν Παπισμὸ ὡς Ἐκκλη-

σία καὶ εἰσήλθαν ἐτι θαύτερα στὴν αἵρεσι.

Λίαν εὐστόχως καὶ μὲ πατερικὴ εὐθυκρισία ὑπεδείχθη ἐγκυρότητα στὸν πατρι-

άρχην κ. Βαρθολομαῖο, ὅτι ἡ στάσις του ἔναντι τοῦ Πάπα Βενεδίκτου ΙΣΤ΄ ἀποτελεῖ «ἔγκλημα», «ἐμπλοκὴ στὴν αἵρεση», «εἰσοδο στὴν αἵρεση»:

«Ἀνταλλάξατε, Παναγιώτατε, τὴν ἀλήθεια τοῦ μαρτυρίου τῆς Ὁρθοδοξίας μὲ τὸν στηρικτικὸ τοῦ [ἐγκοσμίου οἰκουμενικοῦ] ἀξιώματός σας παπικὸ ἀσπασμό! Προτιμήσατε τὴν πανηγυρικὴ σας εἰσοδο στὴν αἵρεση... Σὰς διέφυγε, δυστυχῶς, ἀπὸ τὸ πνεῦμά σας, ἡ ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδοξίας! Κερδήσατε τὴν κακοδοξία τῆς αἰρέσεως!»⁵.

Πράγματι, ὑπερβαίνει καὶ τὰ ὄρια τοῦ τραγικοῦ, ἡ διαπίστωση ὅτι

«εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ὁρθοδοξίας, εἰς τὸ Φανάρι, μὲ τὰς συμπροσενχὰς καὶ τὸ συγκυκαλυμμένον συλλειτουργῶν ἐνίκησεν ὁ διάβολος, ἡ πλάνη καὶ ἡ αἵρεσις, ἠττήθησαν δὲ ἡ ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως, τὸ Φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἕνα μὲ τὸ σκότος καὶ τὴν πλάνην» ἠττήθησαν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, πού μᾶς ἄφησαν ὡς παρακαταθήκην»⁶.

3. Πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση, «Ἡ ἀμβλυνσις τοῦ ὀρθοδόξου αἰσθητηρίου τῶν πιστῶν», ἔφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1672/12.1.2007, σελ. 6.

4. Πρωτοπρεσβυτέρου π. Θεοδώρου Ζήση (Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης), «Ὅτε Αἵρεσις οὔτε Σχίσμα ὁ Παπισμὸς-Πλέον τολμηροὶ οἱ νέοι Λατινοφρονες», ἔφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1664/10.11.2006, σελ. 3.

5. Ἰωάννου Κορναράκη (Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν), «Ἀνοικτὴ Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον», ἔφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1673/19.1.2007, σελ. 1.

6. Γεωργίου Ζερβοῦ, «Καλοῦμεν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον νὰ ἐνθυμηθῆ τὸν Δημητριάδος», ἔφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1669/15.12.2007, σελ. 6.

Μέσω τῶν «συναντήσεων» αὐτῶν, ἐντὸς τοῦ κοινῶς ἀποδεκτοῦ συγκρητιστικοῦ πλαισίου, ὅπως παρατηρεῖται λίαν ἐγκύρως,

«ἀναγνωρίζεται ἀπὸ κορυφαίους ἐκπροσώπους τῆς Ὁρθοδοξίας ὁ Πάπας ὡς ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· ὁπότε ἀναγνωρίζεται σιωπηρὰ καὶ τὸ Βατικανὸν ὡς Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἀθθεντικὸς δηλαδὴ Χριστιανισμός»⁷.

Κατὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπο λοιπὸν κ. Χριστόδουλο, μὲ ὅσα εἶπε-διεκλήρυξε στὴν «συνάντησί» του μὲ τὸν Πάπα,

«ἡ σημερινὴ “Ἐκκλησία” τῆς Ρώμης εἶναι Ἐκκλησία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ τὴν ὁποία ταυτίζεται χωρὶς κανένα δισταγμὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος»⁷.

γ. «Ἐχθροὶ Θεοῦ», «ἀλλότριοι Θεοῦ»

ΕΥΛΟΓΩΣ θὰ ἀνέμενε ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ, μετὰ τὴν τόσο ἐπίσημη πλέον ἀδελφοποίησι Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου, μίαν ὀδηγητικὴ φωνὴ ἐξ Ἁγίου Ὁρους, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ παναίρεσις τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ προάγεται, κορυφούται καὶ ὀρχεῖται, οἱ δὲ φερόμενοι ὡς ὀρθόδοξοι ποιμένες προσχωροῦν «ἀγαλλομένῳ ποδὶ» στὴν «Ἐκκολαπτομένη Νέα Ἐκκλησία».

Ἐν τούτοις, ἡ «Ἀκρόπολις τῆς Ὁρθο-

δοξίας» δυστυχῶς δὲν ἐσείσθη

«Πολὺ σιωπηλὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος!» ἐπὶ Ἀθηναγόρου «τὸ Ἅγιον Ὅρος τηροῦσε γενναία στάση καὶ πολλὰ Μοναστήρια δὲν τὸν μνημόνευαν· ὑπῆρχαν καὶ πολλοὶ Ἄγιορεῖτες, ποὺ ἔγραφαν πύρινα ἄρθρα κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Τότε, ποὺ ἀκόμη δὲν εἶχε ἔλθει ἡ ἀνοιξη στὸ Περιόβλι τῆς Παναγίας μὲ τὸ πλῆθος τῶν λογίων καὶ θεολόγων Μοναχῶν. Τώρα;...»⁸.

Ἡ Ἐνακοίνωσις (17/30.12.2006) τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, ἡ ὁποία εἶδε τελικὰ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, ἐχαρακτηρίσθη λίαν ἐπιτυχῶς «ἄχρωμη, ἄοσμη καὶ ἄγευστη γιὰ τὴν περίστασι!» Ἴσως νὰ τὴν κατασκευάσῃ κάποιος τεχνοκράτης Μοναχός!⁹, σὲ καμμία δὲ περίπτωσι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεωρητῆται ὡς δῆθεν

«ἱστορικὴ»¹⁰ καὶ ὡς «πλουτισμὸς ὀρθόδοξου θεολογίας»¹¹!... Ἄν εἶναι δυνατόν!...

Ὅταν οἱ ποιμένες «κείσθωνται στὴν αἵρεσι» καὶ «εἰς τὴν γραμμὴν τῆς ἀποστασίας»⁶, ὅταν «ταυτίζωνται μὲ τὴν αἵρεσι» ὅταν ἔχομε «πτώση τῆς κεφαλῆς τῆς Ὁρθοδοξίας στὰ χέρια τοῦ Ρωμαίου Ποντίφικα»¹², ὅταν χαρακτηρίζεται, ὡς καὶ πράγματι εἶναι, ὡς «ἔγκλημα» ἢ «παράδοσι τοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στὴν ἀγκαλιὰ καὶ στὴν προστασία τοῦ Πάπα!»¹², ὅταν εἶναι

7. Πρωτοπρεσβυτέρου π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ (Κοσμήτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν), «Ἐὰν ἡμεῖς σιωπήσωμεν, οἱ λίθοι κεκραῖονται», ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1672/12.1.2007, σελ. 1 καὶ 5.

8. Πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάση, «Ὡρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι», ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1671/5.1.2007, σελ. 1 καὶ 5.

9. Ἀρχιμανδρίτου Σωφρονίου, «Ὁ Βασιλεὺς εἶναι γυμνός!», ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1673/19.1.2007, σελ. 3 καὶ 4.

10. Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1672/12.1.2007, σελ. 3 καὶ 4 (τὸ πλῆρες κείμενον τῆς Ἐνακοίνωσις, 17/30.12.2006).

11. Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1673/19.1.2007, σελ. 2, «Γεγονότα καὶ Σχόλια».

12. Ἰωάννου Κορναράκη (Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν), «Ἅγιον Ὅρος - Διχασμὸς ἐν ὄψει», ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1674/26.1.2007, σελ. 1 καὶ 5.

ἀναμφισβήτητον, ὅτι «ἡ ἐμπλοκὴ τοῦ Πατριάρχου στὴν παναίρεση τοῦ οἰκου-
μενισμοῦ καὶ οἱ παραχωρήσεις στοὺς
αἰρετικούς» ἀκυρώνουν τὴν μοναδι-
κότητα τῆς Ὁρθοδοξίας»¹² τότε τὸ Ἅ-
γιον Ὅρος θὰ ἔπρεπε «νὰ καταγγεῖλη
τὴν προδοσίαν καὶ τὴν νέαν ιδιόρρυθμον
Φερράραν»⁶ αὐτὸ θὰ ἔπρεπε ἤδη νὰ
εἶχε σταματήσει τὴν μνημόνευσιν τοῦ
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου»⁶ θὰ ἔπρεπε
αὐτὸ νὰ καλέσῃ Κλῆρον καὶ Μονὰς «νὰ
διακόψουν τὸ μνημόσυνον τῶν συγχρό-
νων ἐφιαλτῶν τῆς Ὁρθοδοξίας»⁶ θὰ
ἔπρεπε αὐτὸ νὰ ἐξαγγεῖλῃ «τὸ μόνο, ποῦ
θὰ εὐφράνει τοὺς Ὁρθοδόξους καὶ θὰ
καταισχύνει τοὺς κακοδόξους»: «τὴν
διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου τοῦ Πατρι-
άρχου καὶ τῶν ἀπανταχοῦ συμφωνούν-
των ἢ σιωποῦντων ἐπισκόπων»¹³.

Τὸ τί εἶναι ἡ παναίρεσις τοῦ Παπισμοῦ
καὶ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ὅτι δὲν συμ-
φωνοῦν οἱ Ἄγιοι μετὰ τὴν συγκρητι-
στικὴ προοπτικὴ τοῦ Φαναρίου μᾶς εἶναι
ἤδη γνωστά: τὸ ἀναμενόμενο πλέον ἀπὸ
τὸν Ἱερὸν Ἄθωνα «εἶναι τὸ “διὰ ταῦτα”·
καὶ αὐτὸ ἀπουσιάζει παντελῶς ἀπὸ τῆν
Ἀνακοίνωσιν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος»⁹.

Πρὸς μεγάλην δὲ θλίψιν τῶν εὐσεβῶν,
δὲν ἀπουσιάζει μόνον τὸ πολυ-αναμενό-
μενον «διὰ ταῦτα», ἀλλ’ ἡ Ἀνακοίνωσις
τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἀποδεικνύεται
ἀναφανδὸν ὡς ἀντι-πατερικὴ καὶ ἐν
ταύτῳ *σχίζοφρενικὴ*,

• ὅταν «οἱ ἡγούμενοι τῶν εἴκοσι Ἱερῶν
Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους παρηγοροῦν
τὸν Πατριάρχην καὶ τὸν καθησυχάζουν»¹²:
«Τιμῶμεν καὶ εὐλαβούμεθα τὸν Παν-

*αγιώτατο Οἰκουμενικὸν μας Πατριάρχην
κ.κ. Βαρθολομαῖο καὶ χαρόμεθα γιὰ ὅσα
θεοφιλῶς καὶ μὲ πολλοὺς κόπους ἐργά-
ζεται ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας»¹⁰.*

• ὅταν οἱ Ἄντιπρόσωποι καὶ Προϊστά-
μενοι τοῦ Ἁγίου Ὁρους θεωροῦν τὴν
«παράδοσιν τοῦ Πατριάρχου στὴν Παπι-
κὴ αἵρεσιν»¹² καὶ «ὅσα, καταλυτικὰ τῆς
Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ Διδασκαλίας,
συντελέσθησαν καὶ συνέβησαν στὸ κέντρο
τῆς Ὁρθοδοξίας»¹², ὡς «ἐθιμοτυπικὰς
ἐπισκέψεις»¹⁰ καὶ «φιλόφρονες ἐκδη-
λώσεις»¹⁰, δηλαδὴ ὡς «ἀπλὸ πρόβλημα
ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας σὲ λεπτομέρειες
ἀσήμαντες τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας»¹²!

Ἄς μὴ θανατοιοῦνται οἱ φιλο-αγιο-
ρεῖτες: μόνον τότε τὸ Ἅγιον Ὅρος θὰ
ἐπανέυρη τὴν πρὸ πολλοῦ ἀπολεσθεῖσαν
ἀξιοπιστίαν του: • ὅταν, ἐπόμενον τοῖς
Ἁγίοις Πατράσι, κατονομάσῃ-προσω-
ποποιήσῃ τοὺς Οἰκουμενιστάς, τοὺς
γνωστοὺς καὶ συγκεκριμένους φορεῖς καὶ
ἐνσαρκωτάς τῆς αἰρέσεως: • ὅταν
χαρακτηρίσῃ αὐτοὺς ὡς «ἐχθροὺς Θεοῦ»
καὶ ὡς «ἀλλοτρίους Θεοῦ»¹⁴. • ὅταν
διακόψῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν
μετὰ τῶν «συγχρόνων ἐφιαλτῶν τῆς
Ὁρθοδοξίας».

■ **Μέχρι** τότε, θὰ εὐρίσκειται, ὡς καὶ ὅσοι
ἀκολουθοῦν τὴν ἀντι-πατερικὴν στάσιν του,
εἰς κοινωνίαν «ἐν γνώσει»¹⁵ μὲ τοὺς
Οἰκουμενιστάς καὶ ἐπομένως ὑπὸ τὰς ἀρὰς
τῆς Ζ΄ Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

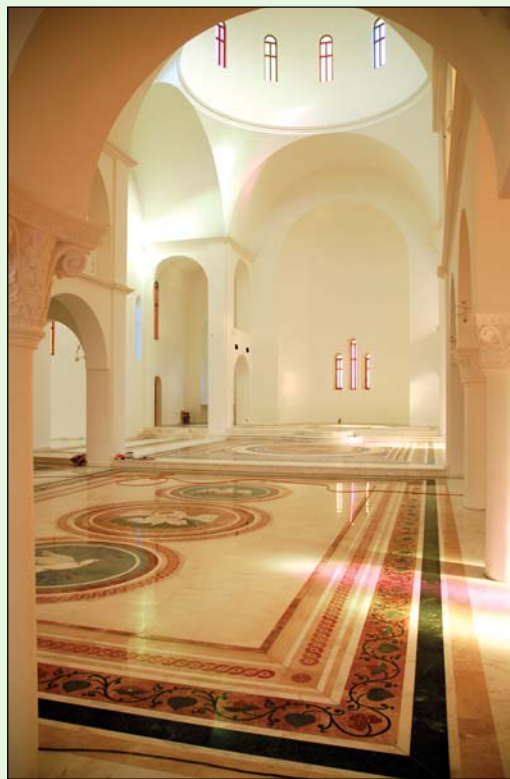
*Ἐκ τῆς Γραμματείας
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων
13/26η Ἰανουαρίου 2007
† Ὁσίου Μαξίμου Κανσοκαλιβίτου*

13. «Ζητοῦν μὲ Ἀνοικτὴν Ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Ἱερὰν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους Μοναχοὶ τὴν
διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου», ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ.
1671/5.1.2007, σελ. 1 καὶ 5· ἐφημερ. «Στύλος Ὁρθοδοξίας», ἀριθ. 74/Δεκέμβριος 2006, σελ. 12-
13 (τὸ πλήρες κείμενον τῆς Ἀνοικτῆς Ἐπιστολῆς).

14. Ὁσίου Θεοδώρου Στουδίτου, PG τ. 99, στλ. 1033D καὶ 1049A.

15. Ζ΄ Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi τ. 13, στλ. 128E καὶ στλ. 201D· Σ.Μ.Π.Σ. τ. Β΄, σελ.
9066 (Συνοδικὸν Ὁρθοδοξίας).

**Ἐνισχύσατε τὴν ἀποπεράτωσην τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ
τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης!...**

– Υπόλοιπο χρέους μαρμαροστρώσεως: € 65.000

Προϋπολογισμὸς νέων ἐργασιῶν

– ξυλόγλυπτο Τέμπλο: € 120.000

– Τοιχογραφίες γιὰ τὴν κόγχη τοῦ Ἱεροῦ Βήματος:

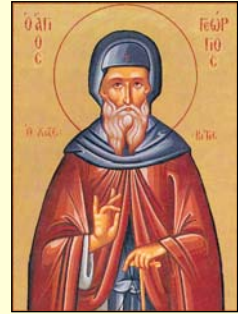
- Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας: € 2.000
 - Ἅγιος Γρηγόριος Θεολόγος: € 2.000
 - Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας: € 2.000
- Κοινωνία Ἁγίων Ἀποστόλων παρὰ τοῦ Κυρίου («Πίετε ἐξ αὐτοῦ...»): € 6.500

• Ἐμβάσματα ἀποστέλλονται μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ στὴν διεύθυνσι:
Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 133 10, ΕΛΛΑΣ

• ἢ κατατίθενται στοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς λογαριασμῶν μας στὶς Τράπεζες:

ΕΘΝΙΚΗ: 074-29600013, ALPHA: 105-00-2002-015587, ΑΓΡΟΤΙΚΗ: 03203002011-68,
EUROBANK: 0026-0273-95-0100391131, καὶ MILLENNIUM: 0002928036.

**Ἡ ἀλαζονεὶα καὶ ἡ ὑψηλοφροσύνη
ἐπισύρουν τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ***
Ἀπὸ τὸν Βίον τοῦ Ὁσίου Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου
(Μνήμη: 8 Α΄)

Εἰς τὸ Κοινόβιον εἶχον συνήθειαν οἱ Πατέρες νὰ κόπτωιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰ χαμόκλαδα διὰ τὸ πῦρ, καὶ ἐκοπτον εἰς μίαν φορὰν ὅσα ἐχρειάζοντο δι' ὅλον τὸ ἔτος, προσεκάλουν δὲ καὶ τοὺς Κελλιώτας καὶ ἄλλους τυχόντας ξένους διὰ νὰ βοηθησῶιν ὅ,τι ἠδύναντο.

Μίαν λοιπὸν τῶν ἡμερῶν μετὰ τὸ κόψιμον ἐκάθισαν περὶ τὴν τετάρτην ὥραν νὰ φάγωιν, ἐκάθισε δὲ καὶ ὁ Ὁσιος Γέρων εἰς μίαν τῶν τραπεζῶν. Εἷς δὲ ἐκ τῶν Ἀδελφῶν συμπεριφερόμενος μὲ ἀταξίαν, ἤρχισε νὰ λέγῃ ἀστεϊσμούς καὶ νὰ κάμνῃ σχήματα περιπαικτικὰ εἰς τοὺς συγκαθημένους Ἀδελφούς καὶ νὰ ἀρπάξῃ τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Ὁ Γέρων ἀφοῦ ἔκαμεν ὑπομονὴν μίαν καὶ δύο φοράς, ὡς εἶδεν ὅμως τὸν Ἀδελφὸν ὅτι πειράζεται δυνατὰ ἀπὸ τὸν διάβολον, ἤπλωσε πρὸς αὐτὸν καὶ βλέπων αὐτὸν κατὰ πρόσωπον, λέγει πρὸς αὐτὸν μὲ σοβαρὰν φωνήν:

– Μοναχοὶ εἴμεθα, Ἀββᾶ ὑπερηφανεύεσαι, τέκνον, καὶ ἀλαζονεύεσαι μὲ αὐθάδειαν, χωρὶς νὰ συλλογίσῃσαι ὅτι ὁ Μοναχὸς εἶναι ὅλος εὐλάβεια εἰς πάντα καὶ ὀφείλει νὰ εἶναι ὅλος ὀφθαλμὸς ὡς τὰ Χερουβὶμ, χωρὶς νὰ ὑψηλοφρονῇ παντάπασι. Μὰ τὸ λέγω σοι, τέκνον, τὸ *μυρμῆκιν ἀνεβαίνει καὶ τρώγει σε* καὶ ταπεινώνει τὴν ἀλαζονεὶαν σου (αὐτὸς ἦτο ὁ λόγος τοῦ Γέροντος ἀντὶ ὄρκου· διότι οὐδέποτε ὤμοσεν, ἀλλὰ τὴν λέξιν ταύτην μετεχειρίζετο, μὰ τὸ λέγω σοι).

Ὁ δὲ Ἀδελφὸς ἀφοῦ ἐπεριπαίξε καὶ τὸν Γέροντα, ἔκαμνεν εἰς αὐτὸν σχήματα περιγλαστικά, λέγων:

– Naί, γέρον, τὸ *μυρμῆκιν ἀνεβαίνει καὶ τρώγει με*.

Ὅταν ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὸ φαγητόν, ἕκαστος ὅπου εὔρισκε μικρὰν σκιὰν ἀνεπαύετο ὀλίγον, ἕως ὅτου περᾶσῃ ὁ πολὺς καύσων τοῦ ἡλίου. Ὁ Ἀδελφὸς λοιπὸν οὗτος ἀνεπαύθη εἰς τὴν σκιὰν πέτρας τινὸς καὶ ἐκοιμήθη βαρέως, διότι ἔπιε πολὺν οἶνον, μᾶλλον δὲ καὶ διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ Γέροντος.

Ὡς συμβαίνει συνήθως εἰς τοὺς κόπτοντας ξύλα, εἶχε πληγωθῆ ὀλίγον ὑπὸ κλάδου θάμνου εἰς τὸ γόνατον καὶ ἐξῆλθε σταγὼν αἵματος. Πλησίον τῆς πέτρας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκοιμήθη, ὑπῆρχε φωλεὰ μυρμῆκων, οἱ ὅποιοι ἐμυρίσθησαν τὸ αἷμα τῆς πληγῆς καὶ συναχθέντες, τοσοῦτον ἔφαγον αὐτὴν γύρωθεν καὶ ἐγύμνωσαν τὴν σάρκα, ὥστε ἔγινε τραῦμα σχεδὸν μᾶς παλάμης.

Ὁ δὲ Ἀδελφός, ἀφοῦ ἐξύπνησε καὶ ἠσθάνθη τὸν πόνον τοῦ ποδός, ἔτριψεν αὐτὸν μὲ τὴν χεῖρα ὅταν εἶδε δὲ τὴν ὀργὴν ἐκείνην, ἕως δύο φούκτας μυρμῆκων γύρωθεν τοῦ ποδός αὐτοῦ καὶ τὴν μεγάλην πληγὴν, ἤρχισε νὰ φωνάζῃ τὸ *Κύριε, ἐλέησον!*

Συναχθέντες οἱ Ἀδελφοὶ ἠρώτων αὐτὸν τὴν αἰτίαν τῶν φωνῶν, ὁ δὲ ἀφοῦ ἔδειξε τὸν πόδα αὐτοῦ, εἶπε:

– Τοῦτο εἶναι ὁ λόγος τοῦ Γέροντος.

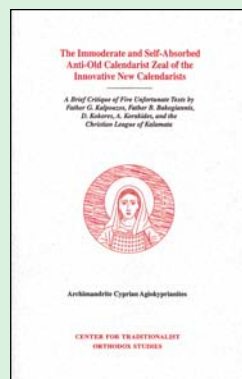
Τοῦτο ἰδόντες πάντες ἐξεπλήττοντο, ὁ δὲ Ἀδελφός ἐσηκώθη καὶ ἦλθε τρέχων καὶ ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Γέροντος, ζητῶν συγχώρησιν διὰ τὸ σφάλμα του καὶ εὐχὴν θεραπείας.

(*) *Θαυμάσιος Βίος καὶ Διδασκαλία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Χοζεβίτου τοῦ Κυρίου, ὑπὸ Παύλου Μοναχοῦ Χοζεβίτου, § 15, σελ. 24-25, ἔκδοσις τρίτη, Ἱερουσαλήμ, τύποις Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἄχ.*

Γραμματείας τῆς Ἱεραῶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

**Ὁ Ὑπερβάλλον Ζήλος
τῶν Καινοτόμων Νεοημερολογιτῶν
κατὰ τοῦ Ἐκπεσμένου Ἀντι-οικουμενισμοῦ
ἢ: περὶ Ἀντι-παλαιοημερολογιτικοῦ Αὐτισμοῦ**

Σύντομος Κριτικὴ Ἀναφορὰ σὲ πέντε ἀτυχῆ κείμενα
τῶν π. Γ. Καλλοῦζου, π. Β. Μπακογιάννη, Δ. Κόκκορη,
Ἄ. Κορακίδου καὶ «Χριστιανικῆς Στέγης Καλαμάτας»

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ τοῦ «Κέντρου Παραδοσιακῶν Ὁρθοδόξων Σπουδῶν» (Center for Traditionalist Orthodox Studies) τῆς Ἑτνα Καλιφορνίας τῶν Η.Π. Ἀμερικῆς ἐκνυκλοφόρησαν σὲ ἀγγλικὴ μετάφρασι ἓνα μεῖζον ἀντι-οικουμενιστικὸ κείμενο τῆς Ἱεραῶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.

■ **Τὸ πολὺ** ἐνδιαφέρον κείμενο αὐτὸ εἶχε παρουσιασθῆ -καὶ ὑπάρχει εἰσέτι- στὴν Ἴστοσελίδα τῆς Ἱεραῶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων κατὰ τὸν Ἰούλιο τοῦ 2005, σπονδυλούμενο σὲ **Κεφάλαια Α΄-ΣΤ΄** καὶ §§ **26**, τεκμηριωμένο μὲ **παρατομπές 99** καὶ ἐκτεινόμενο σὲ **σελίδες 50**.

◆ **Ἡ ἐργασία** εἶναι ἀφιερωμένη εἰς «τὸ πρῶτο θῦμα τοῦ ἀντι-παλαιοημερολογιτικοῦ φανατισμοῦ τῆς καινοτομίας τοῦ 1924»: τὴν **Ὁμολογήτρια Αἰκατερίνα Ρούττη** (1900-1927), ἡ ὁποία ὑπέκλυσε στὰ κτυπήματα τῶν ὑποκοπῶν τῶν χωροφυλάκων, τῆ ὑποδείξει τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς **Καινοτομίας** Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου.

• **Διὰ** μέσου τῶν σελίδων τοῦ ἀντιρρητικοῦ αὐτοῦ κειμένου, μὲ τρόπο νηφάλιο καὶ ἀπόλυτα τεκμηριωμένο, ἀναδεικνύεται ἡ **«οἰκουμενιστικὴ διάστασις»** τῆς **Ἡμερολογιακῆς Μεταρρυθμίσεως τοῦ 1924**, ἐφ' ὅσον οἱ πρωτεργάτες αὐτῆς ἐνεργοῦσαν μὲ τὴν αἴσθησι, ὅτι ἀποτελοῦσαν **«τὰ μέλη τῆς παγχριστιανικῆς ἀδελφότητος»** καὶ θεωροῦσαν τὸ **Νέο Ἡμερολόγιο** ὡς **«ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΛΙΘΟΝ ΔΙΑ ΤΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»**.

■ **Τὰ κρινόμενα** ἀντι-παλαιοημερολογιτικὰ κείμενα εἶναι ἀντιπροσωπευτικὰ μιᾶς **παρα-θεολογικῆς νοοτροπίας**, ἐγκαινιασθείσης δυναμικὰ κατὰ τὸ ἔτος 1981 μὲ τὸ γνωστὸ βιβλίον τοῦ π. Ἐπιφανίου Θεοδοροπούλου († 1989): **«Τὰ Δύο Ἄκρα: Οἰκουμενισμὸς καὶ Ζηλωτισμὸς»**, τὸ ὁποῖο ἔκτοτε χρησιμοποιεῖται ὡς **ἀντι-παλαιοημερολογιτικὸν ἐφαλτήριο** καὶ ὡς **ἐργαλεῖον χειραγωγήσεως** καὶ ἐφησυχασμοῦ τῶν ἀγωνιάντων γιὰ τὴν καλπάζουσα ἐκτροπὴ τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ**.

◆ **Ἡ ἐργασία** αὐτὴ ἀποβλέπει κυρίως στὴν ἐπισήμανσι ἐνὸς λιαν παραδόξου φαινομένου, τὸ ὁποῖο θυμίζει **αὐτιστικὴ συμπεριφορὰ**: τὸ φαινόμενο αὐτὸ, ὁ **ἀντι-παλαιοημερολογιτικὸς αὐτισμὸς**, διακρίνεται γιὰ τὸ ἐκδηλο **ἀντι-ζηλωτικὸ ἀγγχος**, ἀλλὰ καὶ τὴν ταυτόχρονη ἀδιαφορία ἐναντι τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ** καὶ τῶν **σωτηριολογικῶν ἐπιπτώσεών** του.

→ Ἐν κατακλείδι: **«Ἀπὸ τοῦ 1924 καὶ ἐξῆς, ἡ στάσις ἐναντι τῆς συγκρητιστικῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἀποτελεῖ ἀναντίρρητα τὸ κριτήριο καὶ τὴν “λυδίαν λίθον” τῆς ὀρθοδοξίας ἐκάστου»** (Κεφάλ. ΣΤ΄, § 62).

■ Τὸ κείμενο, ἑλληνικὸ καὶ ἀγγλικὸ, ἀποστέλλεται ἀπὸ ἡμᾶς δωρεάν, σὲ ὅσους ἐπιθυμοῦν μίαν ἀξιόπιστη ἐνημέρωσι ἐπὶ τῶν σοβαρῶν θεμάτων **Ἡμερολογιακοῦ-Οἰκουμενισμοῦ**.

(I. Μονὴ Ἁγ. Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006, ΑΝΩ ΔΙΟΣΙΑ 133 10,

Fax: 210 2411080, E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org)

